

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 86.

Elleve Session.

54de Møde.

Lørdagen den 13de Marts.

(Fortsat.)

Simony (forts.): En Gaard, der idag er en Selveiergaard, kan imorgen være en Fæstegaard, og omvendt kan en Gaard, der idag er en Fæstegaard, imorgen være en Selveiergaard; der er slet ingen Forskjel i den Henseende. Saalænge Fæstetvangen hviler paa Gaarden, er der en stor Værdiforringelse tilstede; men naar Fæstetvangen ophører, naar den afløses og Gaarden gaaer over til at være Selveieendom, er en saadan Gaard ligesaa meget værd som enhver anden Selveiergaard. En Gaard, der er Selveiergaard, har ogsaa visse Forpligtelser med Hensyn til Benyttelsen. Vil Eierne ikke drive den, kan han vel, naar han kun eier en enkelt Gaard, bortforpagte den, — men eier han flere Gaarde, kan han ikke bortforpagte dem, men alene fæste dem bort. I den Henseende ere Eierne af Selveiergaarde de samme Indskrænkninger underkastede som de, der eie Fæstegods.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Sa, men den ærede Taler bemærkede jo selv, at naar han eier flere Gaarde, kan han ikke bortforpagte den ene Gaard, men er forpligtet til at bortfæste den. Deraf seer han jo, at der hviler Fæstetvang paa Gaarden; og det er kun denne almindelige Fæstetvang, der vedbliver at hvile paa Gaar-

den, selv om den gaaer over til Selveieendom, og som medfører en Værdiforringelse. Foraaavdt. altsaa den ærede Taler vil sammenligne den Gaard, hvor der er Fæsteledighed, med de Selveiergaarde, hvorpaa den almindelige Fæstetvang hviler, ja saa er det fuldkommen rigtigt, thi der paahviler disse af Bondejord oprundne Selveiergaarde den samme almindelige Fæstetvang, som der paahviler en Gaard, hvor Fæstet er ledigt; deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Taler. Men den almindelige Fæstetvang, som paahviler nogen og ikke anden Jord, medfører en Værdiforringelse, der kan anslaaes i Penge. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Taler deri, og det kunde jo heller ikke være Andet, men Uenigheden imellem os berøer blot paa, at han har opfattet det, der forstaaes ved Ordene: „almindelig Fæstetvang undergivet“, paa en urigtig Maade. Foraaavdt. han nemlig bemærkede, at naar en Eier havde to Gaarde, var han forpligtet til at bortfæste den ene, da forekommer det mig — men jeg veed ikke, om jeg kan stole paa min Hukommelse — at selv om han eier kun een Gaard, er han ikke berettiget til at bortforpagte den uden efter Bevilling, hvilken Bevilling rigtignok ikke pleier at nægtes ham, foraaavdt. han kun eier een Gaard; men jeg tør ikke saaledes stole paa min Hukommelse, at jeg vil gjøre det gjældende ligeoverfor den ærede Taler.

Simony: Sa, det er ganske rigtigt, at selv den enkelte Gaard kan man ikke bortforpagte uden Bevilling undtagen i det specielle